



بررسی زیستی دوزیستان رودخانه بالخلو استان اردبیل

رامین محمدی الچه^۱، حاجی قلی کمی^۲، هومن شجیعی^۳، علیرضا داداشی^۴

مقدمه:

از آنجایی که دوزیستان بیشتر از حشرات تغذیه می‌کنند در تنظیم جمعیت هزاران گونه از بی‌مهرگان که از آنها استفاده غذایی می‌کنند، نقش به سزاگی دارند. موجودات گیاه خوار خسارت قابل ملاحظه‌ای بر محصولات کشاورزی وارد می‌کنند به طوری که اگر در منطقه‌ای تعداد دوزیستان به یکباره کاهش یابد خسارت زیادی به گیاهان وارد خواهد شد و همچنین در کنترل جمعیت پاره‌ای از بی‌مهرگان احتلال ایجاد خواهد شد. دوزیستان جانواری هستند که قسمتی از زندگی خود را در آب و قسمت دیگر را در خشکی می‌گذرانند. لقادیر در اکثر آنها خارجی است و تولید مثل سریعی دارند و قادرند تعداد خود را سریعاً افزایش دهند و بدین ترتیب بر جمعیت شکارچیان خود غلبه نمایند.

امروزه گونه‌هایی از دوزیستان در برخی کشورها به عنوان غذای مقوی مورد استفاده قرار می‌گیرند و نیز این جانوران بیش از سایر جانوران در آزمایشگاههای تحقیقاتی و انجام آزمایش‌های بیولوژیک نظری فیزیولوژی، فارماکولوژی، رژنیک، ترمیم اعضاء، سازگاری بافت و پیوند اعضاء مورد استفاده قرار می‌گیرند.^[۱] به طور کلی در جهان سه راسته از دوزیستان وجود دارد: *Anura* (بی‌دم) دوزیستان (دم دار) *Caudata* (دوزیستان دم دار) *Gymnophiona* (دوزیستان کرمی شکل) که از میان این سه دسته *Anura* (دوزیستان بی‌دم) و *Caudata* (دوزیستان دم دار) در ایران وجود دارد.

دوزیستان بی‌دم شامل چهار خانواده *Ranidae* و *Hylidae* و *Pelobatidae* و *Bufoidae* می‌باشد و دوزیستان دم دار دو خانواده را به نامهای *Salamandridae* و *Hynobiidae* شامل می‌شود که مجموعاً ۲۲ گونه دوزیست در کشور ایران شناسایی شده است.^[۷] پژوهشگران زیادی بر روی دوزیستان ایران مطالعه نمودند که از میان آنها می‌توان به محمد بلوج و حاج قلی کمی در کتاب دوزیستان ایران^[۱] و اسکندر فیروز در کتاب حیات وحش ایران که دوزیستان

چکیده:

هدف از این تحقیق بررسی زیستی دوزیستان رودخانه بالخلو در استان اردبیل می‌باشد که از فروردین تا اسفند ماه ۱۳۸۸ از رودخانه و حاشیه‌ی آن تعداد زیادی نمونه دوزیست جمع آوری و شناسایی گردید که همه آنها از دوزیستان راسته بی‌دم و شامل چهارگونه: قورباغه مردابی معمولی و قورباغه راه راه، از خانواده *Ranidae* و وزغ سبز متعلق به خانواده *Bufoidae* و نیز یک نمونه از قورباغه درختی متعلق به خانواده *Hylidae* است که برای اولین بار از این منطقه صید می‌شود.

در این تحقیق ۴۰ نمونه بالغ مورد مطالعات زیستی و اکولوژیکی از لحاظ ریخت‌شناسی، و رفتار قرار گرفته‌اند همچنین از کلیدهای شناسایی معتبر استفاده شد که حاصل آن ارائه کلیه خلاصه شده ای برای گونه‌های این منطقه همراه با نقشه پراکندگی و نمودار فراوانی نمونه‌ها می‌باشد.

مهمترین عامل تشخیص بین گونه‌ی قورباغه‌ها و وزغ‌ها وجود غله پاروتونید در طرفین سر و زغ می‌باشد و همچنین در همه این گونه‌ها اجسام پنبه‌ای کف دست و نیز اندام تشدید صدا در نرها وجود دارد.

تغذیه آنها از بی‌مهرگان و حشرات مختلف است ۶۴٪ نمونه‌های جمع آوری شده قورباغه مردابی و ۱۸٪ قورباغه مردابی راه راه و ۱۵٪ وزغ سبز و ۳٪ قورباغه درختی می‌باشد.

كلمات کلیدی:

بررسی زیستی، دوزیستان، رودخانه بالخلو، استان اردبیل

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم جانوری گرایش بیوسیستماتیک جانوری و عضو باشگاه پژوهشگران جوان، دانشگاه آزاد اسلامی دامغان

۲- عضو هیأت علمی دانشگاه گلستان

۳- عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی دامغان

۴- کارشناس ارشد علوم جانوری گرایش بیوسیستماتیک جانوری

مصب به رودخانه قره سو متنه می شود. شب این رودخانه ۱۱/۲ ساعت و با زمان تمرکز ۱۸/۷ ساعت می باشد و دارای متوسط بارندگی سالانه ۳۲۰ میلیمتر و دمای متوسط ۸/۹ درجه سانتی گراد می باشد. از انواع گیاهان این منطقه می توان به: علف پشمکی *Bromus, tomentelus Boiss* ، فرفیون *Euphorbiachamaesycel* کلاه میر حسن *Acantho Limon Boiss* ، انواع گون *Zygllum ophy* ، علف شور *Salsola* ، قیچ *Astragalus Atriplex* اشاره نمود. شکل [۷]



شناسایی نمونه ها:

شناسایی نمونه ها بر اساس کلید های شناسایی موجود در کتاب دوزیستان ایران صورت گرفته است [۱]

وسایل موردنیاز:

شامل نقشه و نیز دستگاه GPS برای ثبت ایستگاه مورد نظر، کیسه های پلاستیکی، ظرف پلاستیکی، دست کش لاستیکی، بند یا کش برای بستن کیسه ها و ظرف، چکمه لاستیکی، چوب دستی، تور دسته دار، دفترچه صحرایی، اتیکت شماره دار و مواد برای نوشتن مشخصات نمونه، اتیل الکل ۷۰٪ و فرمالین ۱۰٪ و کلروفرم و لوازم تشریح می باشد.

روش جمع آوری نمونه ها:

نمونه ها به وسیله تور یا دست جمع آوری شده اند نمونه هایی که در داخل آب بودند به وسیله تور دسته دار و حرکت در داخل آب به نحوی که تور در جهت حرکت قورباغه انداخته می شود و به سرعت بالا کشیده می شود و نمونه

مناطق مختلف ایران را بررسی کرده است [۲] و همچنین محققانی همچون خانم مینو علائی، آقای علی اکبر صبوریراقی، خانم مینو شاد دل که دوزیستان مناطق مختلف ایران را در پایان نامه های کارشناسی و کارشناسی ارشد خود مطالعه نمودند [۳ و ۴]. مطالعه بر روی دوزیستان ایران تنها محققان داخلی را شامل نمی شود و بلانفورد در سال ۱۸۷۴ و نیکو لسکی در سال ۱۸۹۵ گونه های جدیدی از دوزیستان و خزندگان ایران را گزارش نمودند [۶ و ۹]. همچنین، مرتنزن در سال ۱۹۵۶ نتایج مطالعات خود را بر روی دوزیستان ارائه نمود [۱۴ و ۱۵]. اندرسون در سال ۱۹۵۷ طی سفرهایی به ایران کلکسیونی از دوزیستان و خزندگان ایران تهیه نمود که این نمونه ها در آکادمی علوم کالیفرنیا نگهداری می شود و وی گزارشی درباره دوزیستان و خزندگان ارائه نمود. اشمت در سال ۱۹۵۲ گونه های جدیدی از دوزیستان و خزندگان را مطالعه و در سال ۱۹۵۵ در کتابی تحت عنوان *Unwin's Handbook of the Reptiles and Amphibians of the Middle East* [۱۷ و ۱۸] که از مطالعات دوزیستان جنوب غربی ایران، شمال شرقی عربستان، عراق و کویت را در کتابی بنام *Amphibians & Reptiles hand book to middle East* منتشر نمودند [۱۰].

مواد و روشها: (زمان و مکان جمع آوری)

از آغاز فروردین ماه تا اواسط اسفند ماه ۱۳۸۸ تعداد زیادی نمونه دوزیست از رودخانه بالخلو اردبیل جمع آوری شد [شکل ۱]. سطح حوضه آبریز این رودخانه ۱۰۵۹/۳ کیلومتر مربع می باشد که از زیر حوضه های رودخانه قره سو ارس از حوضه دریای خزر می باشد. این رودخانه از شمال به حوضه آبریز خشکه رود، از جنوب به رودخانه قوری چای، از غرب به رودخانه آجی چای سراب و از شرق به رودخانه قره سو متصل می گردد. طولی ترین آبرهه این حوضه ۶۹/۴ کیلومتر است که در سراب حوضه از ارتفاعات سبلان با نامهای متفاوت محلی مثل آغالagan چای شروع و در حین عبور به شهر نیر تحت عنوان نیر چای به سد یا مچی وارد شده و سپس با نام بالخلو چای به مسیر خود ادامه می دهد و نهایتاً در



نوک انگشتان دارای بادکش است. دارای نوار جانبی در کناره جانبی بدن و فاصله بین کلواک و خطی که سوراخهای بینی یا لبه های قدامی چشم را به هم وصل می کند دو برابر طول ساق پا. به طور یکنواخت سبز، خاکستری، متمایل به زرد، متمایل به سیاه، در پشت بدنه، گاهی اوقات دارای نقاط تیره کوچک در ناحیه سفید یا کمی متمایل به زرد در قسمت شکمی، فاقد لکه سیاه در زیر چشم. رنگ ممکن است به سرعت در یک گونه تغییر کند.^[۳]



صفات تشخیصی نر و ماده:

اندام تشدید صدای حلقی (کیسه صدا) در جنس نر رشد کرده، در طول فصل تولید مثل چهارمین انگشت جنس نر دارای جسم پینه ای کوچک بی رنگ است و نرها در آب به صورت عمود قرار می گیرد.

نام علمی: *Pelophylax ridibunda* (pallas ۱۷۷۱)
March frog or laughing frog
نام انگلیسی: *Pelophylax*

نام فارسی: قورباغه های مردابی معمولی
نام محلی: قورباغا

محل پیدایش تیپ: روسیه (Gurjew یا Gurjew, 1812)، ساحل شمالی دریای خزر.

توصیف مختصر:

پشت بدن سبز زیتونی یا قهوه ای تیره همراه با لکه های تیره یا سبز جدا از هم. دارای دو برآمدگی در طرفین بدن که برآمدگی پشتی - جانبی گویند، در روی ستون مهره ها یک نوار روشن وجود دارد. سوراخ بینی مشخص و خارجی، ران ها عمود بر ساق و ستون مهره ها و دارای دو کیسه

هایی که در حاشیه رودخانه هستند به وسیله دست با حرکت سریع در هنگام جهیدن گرفته شد. قورباغه درختی که صید شد در حین حرکت آرام جانور به طرف رودخانه به وسیله دست جمع آوری گردید و نمونه ها به درون ظرف یا کیسه پلاستیکی اندخته و به صورت سالم به آزمایشگاه جانور شناسی منتقل شد.

روش نگهداری نمونه ها:

پس از جمع آوری نمونه ها و ثبت ایستگاه مورد نظر به وسیله دستگاه GPS تمام اطلاعات مربوط به نمونه ها مثل نام جمع آوری کننده، نوع رنگ آمیزی نمونه، و تزئینات بدنی و در دفترچه نوشته و از برخی نمونه ها عکس تهیه شد تا رنگ آنها در هنگام زنده بودن ثبت شود سپس نمونه ها به وسیله کلروفرم بیهوش و به وسیله اتیکت شماره گذاری و فرمالین ۱۰٪ به دست ها، پaha و حفره شکمی توریق شد تا از فساد آنزیمی اعضا داخلی بدن جلوگیری شود و نیز فرمالین ۵٪ با یک سرنگ ۲۰ml به داخل دهان تزریق گردید سپس این نمونه ها به فرمالین ۱۰٪ و به آزمایشگاه جانور شناسی منتقل شد تا از نظر انگلی نیز مورد مطالعه قرار گیرد.

نتایج:

پس از بررسی نمونه ها مشخص گردید که قورباغه ها شامل دو گونه با نامهای *Pelophylax ridibunda ridibundu* و *Ranidae Ranu camerani* قورباغه درختی با نام *Hyla savignyi* از خانواده *Hylidae* و یک گونه وزغ با نام *Pseudopaludicolae viridis viridis* از خانواده *Bufo* می باشد.

توصیف گونه ها:

نام علمی: *Hyla Savignyi*, (Audouin ۱۸۱۲)

نام انگلیسی: Tree Frog

نام فارسی: قورباغه درختی

نام محلی: آغا شن قورباغاسی

محل پیدایش تیپ: سوریه

توصیف مختصر:



و به شانه ها می رسد و در قسمت پشتی باریک تر می شود. در موقع زنده بودن شکم قرمز رنگ است.



صفات تشخیصی نر و ماده:

نرها دارای اندامهای تشدید صدای داخلی در زیر پوست گلو، در طول دوره تولید مثل اولین انگشت پاهای جلویی نرها دارای توپرکول (برآمدگی) است که به چند قسمت تقسیم شده است.

نام علمی: *Pseudopidalea viridis viridis* (Laurenti ۱۷۶۸)
Pseude

نام انگلیسی: Changeable Toad or Green Toad
اسم فارسی: وزغ سبز معمولی
اسم محلی: یاشیل قورباغا
محل پیدایش تیپ: وین، اتریش

صفات تشخیصی:

طول غده پاراتونید از عرض آن بیشتر و به شکل کلید یا گلابی مانند، دارای عنیه زرد رنگ، پرده صماخ کاملاً بزرگ و قابل رویت است. دارای اندام تشدید صدای داخلی در زیر پوست، برآمدگی های مفصلی تک (بندرت دو تا). انتهای چهارمین (خارجی ترین) انگشت دستها به طور کامل یا ناقص به اولین انگشت (از نوک) می رسد. پشت بدنه خاکستری روشن تا زیتونی یا سبز مایل به خاکستری همراه با لکه های تیره یا فاقد آن و دارای تعداد زیادی زگیل.

صوتی به رنگ خاکستری، سطح شکمی سفید چرک یا مایل به زرد.^[۴]



صفات تشخیصی نر و ماده:

نرها دارای اندام تشدید صدای تیره یا خاکستری در گوشه های دهان. در فصل تولید مثل اولین انگشت دست ها دارای برجستگی متورم خاکستری رنگی به نام جسم پینه ای و ماده ها در فصل تولید مثل شکم متورم دارند.

نام علمی: *Rana camerani* (Boule nger) ۱۸۸۶

نام انگلیسی: Transcaucasian frog =Banded Frog

نام فارسی: قورباغه های مردابی راه راه

نام محلی: قورباغا

محل پیدایش تیپ: دریای (دریاچه) Tabizhuri و

Achalka lki

تصویف مختصر:

چین های طرفی پشتی به خوبی رشد کرده، برآمدگی داخلی کف پا گرد و از طرفین فشرده نشده، فاصله بین چشم و نوک پوزه بزرگتر از فاصله بین نوارهای تیره در جلو چشمها. لبه ی قدامی دندان های تیغه ای در عقب لبه های قدامی سوراخهای داخلی بینی، دندانها مورب تر از دندانهای *Pelophylax ridibunda ridibunda* پشت بدن دارای برآمدگی مشخص، برخی مواقع دارای یک نوار روشن عریض در قسمت میانی پشتی، پشت بدن و اعضا حرکتی متمایل به قهوه ای یا سبز زیتونی همراه با لکه های تیره، لکه گیجگاهی تیره از چشمها و پرده صماخ عبور کرده



مکانهای آلوده دیده شد لاروها حالت ژگانتیسم از خود نشان می‌دادند ساعت‌ها در کنار رودخانه در خشکی قرار می‌گیرند و به محض احساس خطر یکی از آنها به آب می‌جهد و بقیه نیز این عمل را انجام می‌دهند. نمونه‌ها در تاریکی به راحتی صید می‌شوند چون که در مقابل نور چراغ قوه حرکات سریع از خود نشان نمی‌دادند. این قورباغه فقط در داخل آب صدا تولید می‌کند و ممکن است یک دسته با هم صدا تولید کنند که صدایی بسیار ناموزون است نرها دارای دو کیسه تولید صدا در گوشه‌ی خلفی دهان هستند که رنگ خاکستری تیره می‌باشد. این قورباغه در داخل رودخانه به خواب زمستانی می‌رود و ممکن است که گل و لای رودخانه باعث مرگ دائمی این قورباغه شود. قورباغه مردابی راه راه بسیار چابک و سریع می‌باشد این قورباغه در آب بسیار سرد و پاک از نظر آلودگی یافت شد این قورباغه جهش بسیار بلند دارد. در کنار یا طول رودخانه مشاهده می‌شود.

تجزیه و تحلیل داده‌ها:

چهل نمونه دوزیست جمع آوری شده متعلق به ۴ گونه است در بین خانواده‌ها بیشترین فراوانی مربوط به خانواده Hylidae و Ranidae و پس از آن به ترتیب Bufonidae و *Ranitomeya* می‌باشد این آمار و اطلاعات براساس نمونه برداری تصادفی از کل ایستگاهها به دست آمده و در نتیجه در صد فراوانی نمونه‌ها در سطح گونه یا خانواده می‌تواند متغیر باشد. در میان این دوزیستان بیشترین تعداد نمونه متعلق به *P. ridibunda* می‌باشد که این گونه در مناطق مختلف رودخانه به خصوص جاهای آلوده بیشتر وجود دارد *Rana camerani* پس از آن بیشترین تعداد نمونه مربوط به *Rana viridis* می‌باشد که فقط در آب پاک و سرد یافت می‌شود که در نزدیکی شهرستان نیر و مناطق ویرسق و آغالاغان یافت شد و *Bufo viridis* که شب هنگام صید شد ولی یافتن آن به دلیل فعالیت این گونه در شب بسیار سخت و طاقت فرسا است یک نمونه مربوط به قورباغه درختی *Hyla savignyi* برای اولین بار در این رودخانه صید شد که در منطقه مورد مطالعه بسیار نادر می‌باشد. درصد فراوانی گونه‌های مطالعه شده به

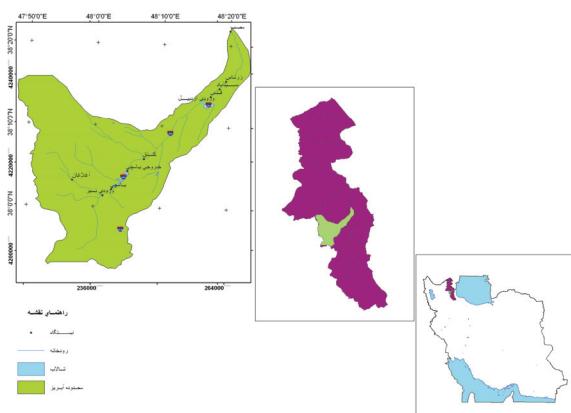


صفات تشخیصی نر و ماده:

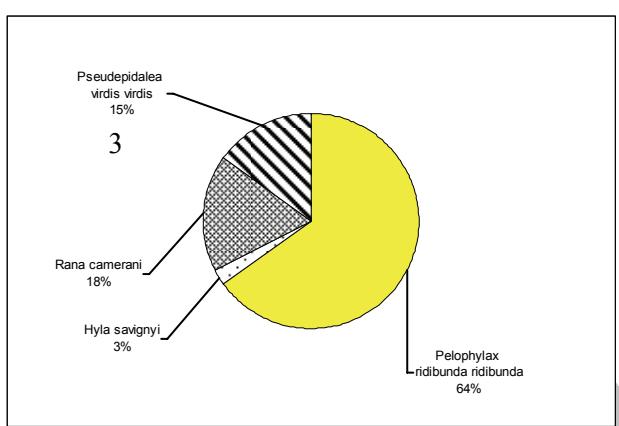
ماده‌ها دارای لکه‌های سبز رنگ مشخص در پشت بدن و نرها به رنگ سبز تیره تا قهوه‌ای و قادر لکه‌های مشخص می‌باشند همچنین نرها در دوره‌ی تولید مثلی دارای اجسام پیشه‌ای سیاه در دو یا سه انگشت اول دست‌ها می‌باشند.

رفتار:

وزغ سبز کمتر از نور دوری می‌کند و گاهی اوقات در روز نیز در معرض خورشید دیده می‌شود حرکت وزغ سبز بسیار کند است و پرش بزرگ ندارد این وزغ در کنار رودخانه‌ها در آبهایی که بتوانند سر خود را ببرون و شکم خود را با آب تماس دهند دیده می‌شوند در شروع تیرماه لاروها دم خود را از دست داده وزغ‌های کوچک آب را ترک کرده و نزدیک زیستگاه خود دیده می‌شوند وزغ نر دارای کیسه تولید صدا در ناحیه زیر گلو می‌باشد و می‌تواند در آب و نیز در تابستان در خشکی صدا تولید کند. قورباغه درختی دارای حرکت کندی است این نوع قورباغه هنگام حرکت به طرف رودخانه صید شد. دستهای قورباغه درختی دارای صفات دیسک مانند است که به وسیله آن به گیاهان و درختان و نیز نیزهای کنار رودخانه می‌چسبد و سبز یکدست است که درنی زارهای کنار رودخانه استوار می‌نماید. [۱] این قورباغه در تمام طول تابستان صدا تولید می‌کند و صدای آن بسیار بلند، یکنواخت و بدون زیرو بم و نافذ است و چندین بار با سرعت تکرار می‌شود. قورباغه مردابی در آبهای آرام و آبهای راکد دیده می‌شود که در طول رودخانه مورد مطالعه در



شکل ۲- نقشه پراکندگی گونه های دوزیستان در رود خانه بالخلو



نمودار ۱- در صد فراوانی گونه های دوزیست نسبت به کل دوزیستان مورد مطالعه در رودخانه بالخلو

بحث:

خانواده Bufonidae جهان شمول و دارای ۷ زیر خانواده، ۴۸ جنس و ۷۶۹ گونه است که در ایران از زیر خانواده Bufo، جنس با ۹ گونه موجود است [۷] این جنس با حدود ۲۵۰ گونه در تمام دنیا بجز گینه نو، پلی نزی، استرالیا، ماداگاسکار، قطب و اغلب جزایر اقیانوسی انتشار دارد [۱۱].

P. vridis یا وزغ سبز دارای بیشترین پراکندگی در ایران است [۱] انتشار جهانی این گونه در شرق اروپا، شمال آفریقا، جنوب غربی و مرکز آسیا از مدیترانه تا تبت و مغولستان از زیر سطح دریا تا پانزده هزار پایی هیمالیا می باشد. [۱] نیکو لسکی در مورد وزغ سبز چنین نقل کرده است که با وجود

وسیله نرم افزار اکسل در نمودار ۱ و نقشه پراکندگی خانواده مورد مطالعه که بواسطه دستگاه GPS علامت گذاری شده در شکل ۲ و ۱] آمده است.

کلید شناسایی دوزیستان رودخانه بالخلو شهرستان اردبیل: این کلید خلاصه شده کلید شناسایی در کتاب دوزیستان ایران می باشد و نیز از مجله بیوسیستماتیک جانوری ایران استفاده شده است. [۱] و [۷]

۱a: دارای غده پاراترونید در قسمت خلفی سر

Pseudepidalea viridis viridis

۲b: فاقد غده پاراترونید در قسمت خلفی سر.....-۲-

۲a: نوک انگشتان به شکل بادکش یا صفاچه (دیسک) مانند

Hyla Savighyi

۲b: بندهای انتهایی انگشتان حالت معمولی و بدون بادکش و

فاقد غضروف اضافی

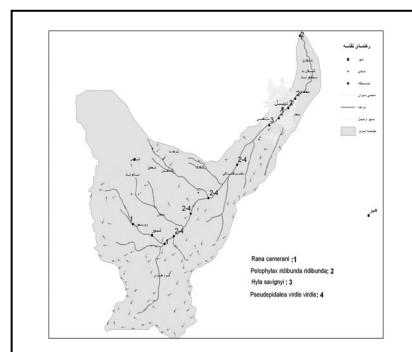
Ranidae

۳a: دارای لکه گیجگاهی در طرفین سر، پوزه نوک تیز، پشت بدن دارای تعداد زیادی لکه های قهوه ای تیره، اندامهای عقبی چاق، انگشتان اندامهای عقبی دارای پرده زیاد، در آب های سرد و پاک یافت می شود.

Rana camerani

۳b: بدون لکه گیجگاهی در طرفین سر پوست بدن دارای برآمدگی (چین) طرفی پشتی ضخیم در هر طرف اغلب دارای نوار روش مهره ای (پشتی) انگشتان اندامهای عقبی کاملاً پرده دار نیست (بند انتهایی چهارمین انگشت اندام عقبی پرده ندارد)

Pelophylax ridibunda ridibund



شکل ۱- نقشه پراکندگی گونه های دوزیستان در رود خانه بالخلو



کروموزمهای سوماتیک $2n = 22$ می باشد [۵] خانواده Ranidae گروهی جهان شمول (Casmopolitan) هستند. افراد این خانواده قورباغه هایی حقیقی می باشند که یک گروه بزرگ را تشکیل می دهند همه جا به جز قطب جنوب یافت می شوند اما فقط جنس *Rana* دارای پراکندگی جهانی می باشد. ۳۶ جنس امروزی از این خانواده تشخیص داده شده است که هر یک شامل چند صد گونه می باشند و تنها از جنس *Rana*، ۴۰۰ گونه شناخته شده است جنس *Rana* دارای جناغ استخوانی، پوست نرم، پرده ی گوش توسعه یافته پاروتونید نامشخص، پرده بین انگشتان پا واضح، زبان شکاف دار، دندانهای تیغه ای (vomerine). کیسه های صوتی در ناحیه شانه و فاقد پرده بین انگشتان دست ها می باشد [۱۶]. این جنس خود در برگیرنده چند زیر جنس با گونه های فراوان است. تنها یک زیر جنس از آنها یعنی *Rana* در تمام آمریکا، آسیا، بخش هایی از آفریقا و آمریکای جنوبی حضور دارد [۱۹]. در ایران دارای چهار گونه *Rana macrocnemis* و *Euphylyctiscyanophlyctis* *Pelophylax ridibunda* و *pseudodealmatina* و *Rana camerani* و *gridibunda* می باشد [۷].

معمولًا تفاوت های زنتیکی جانوران در یک سری خصوصیات ریختی ظاهر می شود که از جمله ی این صفات رنگ جانور است. رنگ، طرح و خصوصیات ساختاری بسیاری از دوزیستان به منظور استقرار و عدم تشخیص آنها توسط شکارچیان و نیز جهت گمراهنودن شکارچیان دارای اهمیت بسیاری است. در دوزیستان بی دم تنوع بالایی از رنگ ها و طرح ها مشاهده می شود و در این میان جنس *Rana* بیشترین تنوع را دارد نور محیط و حضور شکارچی در تغییر رنگ این جانوران بسیار اهمیت دارد [۲۰]. بسیاری از تفاوت های تحت تاثیر عواملی غیر از ژن می باشد [۲۱] با گذشت زمان تاثیرات محیطی باعث تغییر شکل جانور می گردد [۲۴] گاهی تاثیرات محیط چنان است که شباهت دو جنس بیش از شباهت دو گونه از یک جنس می باشد و این نتیجه بیانگر آن است که شکل ظاهری جانور به شدت تحت

گسترش و پراکندگی زیاد هیچ واریته ای از وزغ سبز وجود ندارد [۱۲]. با اینکه اکثر جانورشناسان سعی نموده اند وجود چنین واریته هایی را ثابت نمایند اما در نمونه های بدست آمده فقط از نظر رنگ تفاوت های مشاهده می شود. رنگ این وزغ چنان متغیر است که یک محقق به سختی می تواند دو نمونه همنگ پیدا نماید به همین دلیل پالاس این گونه *Bufo variabilis* را نامیده است.

ایزلت و شمیدلر در سال ۱۹۷۳ با مطالعه وزغ های ایران، افغانستان، پاکستان و قسمتهايی از عراق، روسیه و ترکیه ۸ زیر گونه از وزغ سبز گزارش نمودند که ۵ زیر گونه *Bufo viridis viridis*, *Bufo viridis arabicus*, *Bufo viridis kermanensis*, *Bufo viridis oblongus*, *Bufo viridis turanensis* *Bufo viridis nouettei* و *Bufo viridis pseudoraddei* و *Bufo viridis zugnageri* متعلق به فون کشورهای همسایه می باشد. این محققین نمونه های جمع آوری شده از شمال شرقی ایران از جمله ترکمن صحرا، شاهروند، تهران و برخی نمونه های وزغ سبز روسیه را متعلق به گونه ی *Bufo viridis turanensis* می دانند [۱۳ و ۱۶]. اندرسون در سال ۱۹۸۶ به صراحت سه زیر گونه برای وزغ سبز ایران معرفی نموده است که شامل *Bufo viridis arabicus* و *Bufo viridis viridis* و *Bufo viridis kermanensis* بوده ولی طبق مطالعات آندرسن و نیلسون در دره ی لار زیر گونه ی *Bufo viridis turanensis* نیز وجود دارد [۱۵] آنها زیر گونه *Bufo viridis oblongus* را گونه ی مجزا به نام *Bufo oblongus* معرفی نموده اند. اما در سال ۲۰۰۸ طبق مطالعات آقایان اندرسون رستگار پویانی و حاج قلی کمی و همکاران در چک لیستی که در مجله بیوسیستماتیک جانوری ایران چاپ شده خانواده *Bufonidae* دارای ۹ گونه و نیز *Pseudepidale aviridis* زیر گونه های وزغ سبز با نامهای *turanensis*, *P.viridis kermanensis*, *viridis* و *P.viridis ssp* و *P.viridis* علمی *Pseudepidalea* به *Bufo* تغییر نموده است [۷ و ۶] مطالعات کاریوتیپی در مورد *Bufo viridis* نشان داده تعداد

- ۳- کمی، ح . ۱۳۷۰ . بیوسیستماتیک دوزیستان ترکمن صحرا و دشت گرگان و مروزی بر سایر دوزیستان ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- ۴- مولوی، ف . ۱۳۷۳ . بررسی بیوسیستماتیک و مقایسه چهار گونه Rana در ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی.
- ۵- نعمتی، ح . ۱۳۷۷ . مطالعه دوزیستان منطقه خراسان، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه مشهد.
- ۶- کمی، ح و همکاران . ۱۳۸۵ مجله زیست شناسی جانوری دانشگاه آزاد اسلامی دامغان، پیش شماره اول صفحه ۳۹.

- 7- Rastegar-Pouyani, N., H.G.Kami, M. Rajabizadeh, S.Shafiei & S.C. Anderson (2008): Annotated Checklist of Amphibians and Reptiles of Iran. – Iranian Journal of Animal Biosystematic (IJAB), Vol.4, No.1, pp: 43-66.
- 8- Blandford, W . T . 1876 . Eastern Persia , an account of the journeys of the Persian Boundary commission , 1870 – 1872 : Zoology and Geology . Vol . 2 , Macmillan ; London . Viii + 516 pp.
- 9- Pedro , A . and R . Fernandez . 1987 . Identifying species in the chilean frogs by principal component analysis , Herpetological . 43 (2) : 173 – 177.
- 10- Leviton . A . E . S . C . Anderson , K . Adler and s .Minton . 1992 . Handbook to Middle East amphibians and reptiles . Soc . For the Study of Amphibians and Reptiles ; Oxford , Vi + 255 pp
- 11- Anderson , S.C 1963 . Amphibians and Reptiles from Iran . Proc . California , Sci 31(4) : 417 – 498.
- 12- Nikol's kii , A . M. 1918. Fauna of Russia and adjacent countries (Tran slated from Russian by the Israel program for scientific translation , 1962) , Petrograd.
- 13- Ejself , J . and J . F . Schmidtler . 1973. Froschlurche aus dem Iran Unter Beruck sichtiung ansseriranis cher populations gruppen Ann. Naturist . Mus . Wein 77 : 181 – 243.
- 14- Martins , R . 1956 . Amphibien und Reptilien anso – Iran . Jahresh . Ver . Vaterl . Naturk. Wuttemberg 111:90 – 97.
- 15- Andern , C . and G . Nilson . 1979 . A new species of toud (Amphibia , Ahura , Bufonidue) from the kavir Dessrt , J . of Herpeto Logy13 (1) : 93 – 100.

تأثیر محیط زیست می باشد [۲۳]. طول دوره رشد نیز با عوامل محیطی ارتباط مستقیم دارد. تراکم جمعیت یکی از عوامل تاثیر گذار بر طول عمر است، به طوری که در جنس Rana زمانی که تراکم افزایش یابد ، مرگ و میر از لاروها تا بالغ ها افزایش یافته و بر تعداد افراد مسن افزوده می شود [۲۸ و ۲۹]. همچنین در مورد جنس Bufo ثابت شده که سن این موجودات با طول و عرض جغرافیایی ارتباط مستقیم دارد [۲۵]. و نیز دو P. ridibunda ridibunda حضور یا عدم حضور نوار مهره ای وابسته به دما گزارش شده است [۲۲]. در سایر گونه های جنس نیز تنوع صفات زیاد بوده و این خود نشانگر پلی مورفیسم در آنها می باشد [۲۶ و ۲۷]. خانواده Hylidae شامل حدود ۳۲ جنس و ۴۶ گونه است که بیشتر در آمریکا وجود دارند و نیز دارای دو زیر خانواده Hylinae وجود دارد. گونه های این زیر خانواده تخمها خود را در داخل یا در نزدیکی آب می گذارند. جنس Hyla دارای نوک انگشتان به صورت صفحات یا دیسک هایی پهن شده، مردمک چشم افقی، پیش جناغ و جناغ غضروفی، فقط فک فوقانی دارای دندان، زبان در قسمت خلفی کاملاً در شاخه نشده و در این ناحیه کم بیش آزاد، دارای دندانهای تیغه ای (وومرین) می باشد این جنس با حدود ۳۶۰ گونه در تمام دنیا به جز آفریقا، جنوب ساحارا، ماداگاسکار، پلی نزیبا شرق جزایر سلیمان و ناحیه قطبی پراکنده است. بیشتر گونه ها در آمریکا و استرالیا و تعداد کمی در آسیا و اروپا هستند و در ایران فقط یک گونه به نام Hyla savignyi می باشد [۱].

منابع:

- ۱- بلوچ، م و حاج قلی کمی. ۱۳۷۳، دوزیستان ایران، انتشارات دانشگاه تهران،
- ۲- فیروز، ۱. ۱۳۸۷. حیات وحش ایران (مهره داران)، مرکز نشر دانشگاهی با همراهی انتشارات دایره سبز.



Israel program for scientific translation , 1965.
Moskva . Translated by L . Kochva.
24- Gans , C . 1988 . Aduptation and the from Function relation , American Zoologist 28 : 681 – 691.
25- Hemmeler , A . S . M . 1985 . Animproved method to estimate the number of yaer rings resorbed in phalanges of *Bufo bufo* (L) and its application to populations from different Lutitude and Latitudes . Amphibia – Reptilia 6 : 323 – 341.
26- Goto Leva , A . N . P . 1989 . Polymorphism in anuran populations , Herpetol . Symp . pp . 26 – 29.
27- Kubant ser , B . s m t . s . peskova and I . Gorodnicheva. 1989 . ON the Variation of some tailless amphibians Species coloration , pp . 126 – 127 .
28- Halliday , T . R and P . A . Vervell . 1988 . Body Size and reptiles , Herpetol . 22 : 253 – 265
29- Hemel . A . A . R . and J . J Vangelder . 2985 . Annual growth rings in phalanges of *Bufo bufo* (Anura , Amphibia) from the Nether Lands and their use for age determination Neth . J . 2001 . 30 : 129 – 135.

16- Dickerson , M . C . 1969 . the from book , North American Toads and Froys , With a Study of the habits and life histories of those of th Northeast earn states . New , York.
17- Schmidt , K . P. 1952 . Diagnosis of a new Amphibians and Reptiles from Iran . Nat . Hist . Misc . 93 : 1 – 2
18- Schmidt , K . P . 1995 . Amphibians and Reptiles from Iran , Vidensk – Meddel Dansk foren . 177 : 193 – 207.
19- Frostid , D . 1985 : Amphibians species of the world , Allen Press , Lawrence . Kansas , PP . 732
20- Orr , R . T . 1971 . Vertebrate Biology. Third edition.
21- Hutchinson , G . E . 1959 . Homage to santa Rosalia , or Why are . there many Kinds of animals ? American Naturalist 93 : 145 – 159.
22- Berger , J . and J . Imietowski . 1982 . In heritance of Vertebrul stripein R . ridi bunda , pah . Amphibia – Reptilia 3 (2 – 3) : 145 – 151
23- Istchenko . V . G . and A . V . Leden tsov . 1987. Environ montal in flueunce on the aye Structure dynamics in the moor frog population , pp . 40 – 51 .

Archive of SID